

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نجیب - کابل

۱۵ جنوری ۲۰۱۸

گرفتن روزی توده ها، توسط یک اداره مزدور

از چندی به اینسو شاروالی کابل به بهانه برطرف کردن ازدحام شهری، «برنامه پاک کاری غرفه ها و کپه های دست فروشان» داخل شهر کابل را روی دست گرفته و در مناطق و نواحی مختلف با یک نوع مانور و نمایش از سوی مقامات شاروالی و تعدادی از پولیس همراهش به پیش برده می شود. این حرکت در نقاط مختلف شهر و اکنش های گوناگونی را از سوی مردم به همراه داشته است. روز گذشته این روند در ناحیه سیزدهم شهر کابل و در مسیر پر از تردد و ازدحام دشت برچی از سوی مقامات شاروالی کابل به اجراء درآمد و تعداد زیادی از هموطنان ما را که از این طریق قوت لایموت شان را به دست می آوردند، بیکار ساخته و به لشکر بیکاران پایتخت افزود.

شب وقتی در مسیر جاده دشت برچی رفت و آمد و وسایط نقلیه را نظارت می کردم متوجه شدم که پلان و برنامه شهرداری کابل که عاری از یک برنامه منظم و تطبیقی است هیچ اثری بر کاهش ازدحام نکرده بلکه عده ای را محروم از آب و نانی ساخته که روزهای روز در گرمی آفتاب سوزان و سرمای سرد و جانگاز زمستان تعداد مشتری به خود جلب کرده و شب به گفته عام "یک قران" پیدا نموده و آن را بالب خندان با بچه ها و خانواده اش مصرف می نمودند.

در روزگاری که قراء و قصبات کشور ما آزمونگاه بزرگترین بم های امپریالیزم گردیده و توده های بلا کشیده از ناکار آمدی حکومت دست نشانده به ستوه آمده و جز خواهان امنیت برای خود و خانواده هایشان نیستند، به جای باز کردن گره مشکل آنان، صدها گره پیچیده هر روز از سوی جیره خواران حکومت دست نشانده بردوش آنان افزوده می گردد.

واقعیت امر چنین است، اداره و حکومتی که از بطن جامعه و از حمایت مردم برخوردار نباشد همواره زالوار برنامه هایش نیز برای مردم نبوده و بخشی از خوشنود نمودن چندتن از دد صفتانی خواهد بود که براریکه قدرت لمیده و هر روز منزوی و منزوی تر میگردند.

با سرازیر شدن میلیارد ها دالر «کمک» به اداره ناکارا و بنیان برافکن دولت (ع و غ) کوچکترین تسهیلاتی برای توده های بیچاره ما به وجود نیامده و هر روز فقر، بیکاری و بدبختی در این دولت گسترش می یابد، در حالی که اگر یک حکومت توده ئی، دموکراتیک و مستقل بر سر اقتدار می بود، نه تنها توده های فقیر دشت برچی، بلکه توده های سراسر کشور ما می توانستند با سیاست های مردمی چنین حکومتی، به خوشبختی و سعادت دست یابند، اما افسوس که پوسیده ترین و متعفن ترین حکومت دست نشانده و وابسته تاریخ حاکم سر نوشت خلق اسیر ما گردیده است.